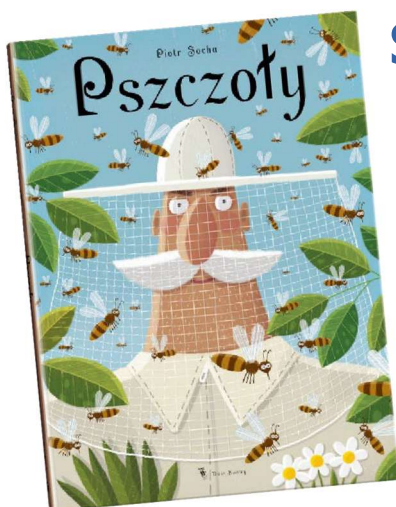

Skąd się bierze miód?

Scenariusz spotkania Klubu
Czytających Rodzin w oparciu o
lekturę fragmentu książki Piotra Sochy
„Pszczoły”

Książka została, głosami czytelników, wybrana
do Złotej Dwudziestki książek na 20-lecie kampanii
„Cała Polska czyta dzieciom”.

Cele spotkania:

- kształtowanie zainteresowania środowiskiem przyrodniczym;
- uwrażliwienie na konieczność dbania o środowisko naturalne;
- kształtowanie umiejętności współpracy i współdziałania w grupie;
- rozwijanie wyobraźni i pobudzanie twórczej aktywności dzieci;
- rozwijanie umiejętności słuchania i rozumienia czytanego tekstu;
- stwarzanie okazji do rozwoju kompetencji społecznych;
- budowanie więzi rodzinnych.

Pomoce: fragment książki Piotra Sochy „Pszczoły” poświęcony pracy pszczelarza (tekst pod tablicą XXIV), utwór „Lot trzmiela” Nikołaja Rimskiego-Korsakowa, miseczki z różnymi rodzajami miodu, andrut połamany na kawałki, biały papier, kolorowy papier (żółty i czarny), klej, czarna kredka, nożyczki.

Przebieg spotkania:

„Z kwiatka na kwiatek” – zabawa ruchowa do utworu „Lot trzmiela”

<https://www.youtube.com/watch?v=Q3jBhSFZTDM>

Prowadzący rozkłada na dywanie kolorowe kwiatki. Dzieci zamieniają się w pszczołki. Podczas słuchania utworu „Lot trzmiela” Nikołaja Rimskiego-Korsakowa naśladują przebudzenie się, rozprostowywanie nóżek i lot owada. Kiedy muzyka cichnie, siadają na kolorowych kwiatkach.

Wysłuchanie fragmentu książki Piotra Sochy „Pszczoły” o pracy pszczelarza. Czyta jeden z rodziców

Prowadzący prezentuje Klubowiczom książkę, której będą poświęcone spotkanie. Następnie rodzic czyta fragment o pracy pszczelarza. Prowadzący opowiada, skąd się bierze miód, posiłkując się ilustracjami z książki, oraz o pracy pszczelarza i jego ubiorze zabezpieczającym przed użądleniem. Zachęca do dyskusji.

Przykładowe pytania:

- Gdzie mieszkają pszczoły?
- Co robią pszczoły na łące?
- Jaki dźwięk wydaje pszczoła?
- Z czego pszczoły produkują miód?
- Co robi pszczelarz?
- Jak wygląda strój pszczelarza?
- Dlaczego pszczelarz go zakłada, idąc do pszczół?
- Jak nazywa się miejsce, w którym pracuje pszczelarz?
- Jakich narzędzi używa pszczelarz w swojej pracy?
- Czy pszczoły są pożyteczne? Dlaczego?
- Czy ludzie powinni im pomagać? Jak?

Kończąc dyskusję, prowadzący mówi, że pszczoły pełnią w przyrodzie bardzo ważną rolę, zapylając kwiaty i to dzięki nim możemy cieszyć się owocami i warzywami. Tłumaczy, że obecnie na Ziemi jest coraz mniej pszczół ze względu na duże zanieczyszczenie środowiska, dlatego dbając o naturę, dbamy też o pszczoły.

„Pszczółka na łące” – masażyk relaksacyjny

Rodzic siedząc wygodnie na dywanie wykonuje na plecach dziecka masażyk, potem następuje zmiana

Pszczółka mała po łące skakała – rodzice/dzieci delikatnie poruszają palcami w różnych kierunkach,

skrzydełkami machała – naprzemiennie uderzają delikatnie w plecy otwartymi dłońmi,

potem na kwiatkach się ślizgała – przesuwają zewnętrzną stronę dłoni do góry,

do góry i w dół – wewnętrzną w dół,

w kółko się kręciła – rysują rękami koła w przeciwnych kierunkach,

i piłką bawiła – delikatnie uderzają pięściami,

gdy deszcz zaczął padać – stukają palcami wskazującymi z góry na dół,

to w ulu się skryła – rysują obiema rękami kształt domku,

i bardzo zmęczona spać się położyła – przesuwają złączone dłonie w jedną i w drugą stronę.

„Pracowita pszczółka” – praca plastyczna

Prowadzący rozdaje dzieciom przygotowane wcześniej paski żółtego papieru o szerokości 5 cm i długości 20 cm. Klubowicze sklejają je tworząc „łezkę”. Z czarnego papieru wycinają paski i przyklejają do tułowia pszczółki. W miejscu sklejenia malują pszczółce oczy. Skrzydła wycinają z białego papieru. Gotowe prace umieszczają w galerii prac.

„Słodki jak miód” – wielozmysłowe poznanie miodu

Próbowanie miodu – określanie koloru, zapachu, smaku.

Prowadzący zaprasza uczestników do stolików, na których przygotowane są w miseczkach różne rodzaje miodów oraz kawałeczki andruta. Zachęca do spróbowania i określenia, który miód jest najsmaczniejszy, a który najśłodszy. Klubowicze za pomocą zmysłu wzroku, smaku, węchu i dotyku określają kolor miodów, konsystencję, lepkość i smak, a następnie dzielą się swoimi spostrzeżeniami.

„Kolory tęczy” – relaksacja

(na podstawie poradnika Hanny Hamer pt. „Klucz do efektywności nauczania”, Veda, Warszawa 2010)

Na zakończenie spotkania prowadzący zwraca się do Klubowiczów, siedzących na dywanie:

Drodzy rodzice i dzieci, wyobraźcie sobie, że jesteście na łące, na niebie zaś jest przepiękna kolorowa tęcza. Zamknijcie oczy.

Zacznijmy od koloru czerwonego. Jest to piękny, głęboki odcień czerwieni, jak kula zachodzącego słońca, jest to czerwień dojrzałego czerwonego jabłka. Przypomina dojrzałą purpurową różę.

Kolor czerwony przechodzi stopniowo w barwę pomarańczową, jak kosz pełen pomarańczy.

Kolor pomarańczowy powoli zamienia się w żółty. Świetlisty, żółty i gorący jak słońce.

Kolor żółty stopniowo zmienia się w zieleń. Zielony jak łąka w pogodny letni dzień. Zielony jak liść, jak las.

Powoli pojawia się i wypełnia cię kolor niebieski. Głęboki, piękny, spokojny, niebieski jak niebo, jak woda w jeziorze, jak słone morze.

I wreszcie pojawia się kolor fioletowy.

Jesteście bardzo zrelaksowani. Jesteście spokojni i radośni.

Teraz policzę od 10 do 1. Kiedy powiem 1 – otwórzcie oczy.

**Plan spotkania powstał w oparciu o scenariusz Anny Zielińskiej – wicedyrektorki
Bajkowego Przedszkola w Jaśle.**